

O psíkovi Kubkovi

O psíkovi Kubkovi , ktorý zachránil klobásku...

Rozpoviem vám príbeh o nevídanom hrdinovi, mojom veľkom kamarátovi a labužníkovi čo sa jedla týka-Kubovi. Deň som začal ako obyčajne. Otravný ranný budík vykrikoval , že musím vstávať a z hriankovača v kuchyni vyskočili 2 roztopašné hrianky. Krásne opálené a chrumkavé.

Cez okno som videl ,že deň bude krásny ,nebo bolo čisté, ako môj pracovný list zo slovenského jazyka.

Plazivým pohybom vpred sme sa vytrepali z mojej izby, pri dávkovaní granuliiek pre Kubka som sledoval ako jeho zbožný pohľad počíta každú jednu. Aj tie granulky tak radostne hrkotali, akoby klopkali topánkami pri tanci. Zasadli sme. Obaja sme chrustali svoju korisť. Voňavý chliebík s maslom má svoje čaro a vôňu, ktorá sa nesie celým dňom.

Sme lovci! Nelovíme v prírode ,ale princíp prežitia ostáva! Odišiel som do školy a stráženie našej pevnosti a zvyšnej koristi som prenechal šelme. Musím sa zasmiať pri tejto myšlienke, pretože kto pozná Kuba vie, že jediné čím vie zabiť je neskutočne roztomilý pohľad.

Som si myslel...

Všade v rozhlase hlásia o hrdinskom skutku psa, ktorý niekomu zachránil život. Všetci sa hrnieme do telocvične ,aby sme videli toho hrdinu. Cožeeeeeeee?

Odpadnem Kubo je v telke ? Ako ?Čo? Prečo?

Všetci stíchli ,aby počuli hrdinskú historku ako sa klobáska skoro utopila.

Všetci teraz rozmýšľate ako sa môže klobáska utopiť? Ak to pravdaže nie je klobáska v kyslo-slanom náleve môjho strýka.

Kubo si užíval každé potľapkanie aj pohladenie a začal..

„vaf vaf vaf“

„vaf vaf“

Všetci prítomní uznanlivo tleskali a kývali hlavou a potom prišla aj klobáska, susedova

mačka, síce trochu mokrá, ale o to viac šťastnejšia, že žije.

“mňau mňau mňau...mňau mňau“ zamňaučala a oblízla Kubkovi ucho. Davy šaleli, dôchodcovia plakali a vzduchom lietali všakové dobroty...Aby bolo jasné nič neostalo na zemi Kubo statočne všetko uchmatol.

Kubo jedol všetko čo pristálo v jeho blízkosti. Už je koniec lovcovi, koniec koristi už je po krvilačnej šelme. Tvár mi obletelo čosi teplé a vlhké, otvoril som oči a sedel priamo nado mnou môj obyčajný pes-hrdina ,ktorý zachránil klobásku. Sníval som? Vlastne áno, ale ja s Kubom žijem sen každý deň.